

DOKTER CARLO VAN HOLDER

In het Waregemse Ziekenhuis kreeg Dokter C. Van Holder de grote eer om Dokter De Frenne op te volgen als plastisch chirurg. Op een discrete manier, compleet anders dan de tv-figuren uit zijn branche, bouwt hij zijn praktijk én renommée uit. Een gesprek.

Esthetische chirurgie zit ergens op de grens tussen geneeskunde en luxeproduct. Aanziet u de mensen die bij u langskomen als patiënten of als klanten?

‘Zonder twijfel als patiënten. Een esthetische ingreep ondergaan is niet hetzelfde als een handtas kopen. Het is een beslissing waar lang is over nagedacht. Vaak hebben patiënten al meermaals met de telefoon in hun handen gestaan om een afspraak te maken. De drempel blijft relatief hoog. Ik heb veel respect voor de mensen die uiteindelijk naar mijn praktijk komen. Ik wil ook niet dat een operatie een impulsbeslissing is. Er gaan minstens twee verkennende consultaties over vooraleer ik een ingreep doe. Overhaasten is geen goed idee. De patiënt moet alle vragen kunnen en durven stellen, vooraleer we aan het werk gaan. Het is belangrijk om de patiënten op voorhand een realistisch beeld voor te schotelen van hun ingreep, de gevolgen en mogelijke complicaties.

Doet u enkel esthetische chirurgie?

‘Nee. Plastische chirurgie bestaat uit twee deelgebieden: reconstructieve en esthetische ingrepen. Reconstructieve chirurgie gaat over het herstellen van letsels na bijvoorbeeld ongevallen, mutilerende ingrepen (borstamputatie) of brandwonden. Esthetische chirurgie is eerder van toepassing op schoonheidsingrepen of verjongende ingrepen. Zoals ieder plastisch chirurg in België, ben ik ook opgeleid als reconstructieve chirurg. Dat is een groot voordeel, want als er een complicatie optreedt bij een esthetische ingreep, kan ik op die basis terugvallen. Gelukkig loopt er weinig fout. Wist je trouwens dat ’s werelds beste esthetische chirurgen ook jarenlang op een reconstructieve afdeling of in een brandwondencentrum werkten?’

Wordt u op recepties nooit aangesproken met de vraag: dokter, wat zou ik aan mezelf moeten laten opereren?

‘Dat gebeurt vaak, ja. Als ik op zo’n vraag bijvoorbeeld ‘uw neus’ zou antwoorden, terwijl die dame helemaal geen probleem met haar neus heeft, dan bezorg ik die vrouw een extra complex. Niet doen dus. Het beste wat je kan doen, is zeggen: ‘mevrouw, ik vind dat u er zeer goed uitziet. Maar als u toch advies wil, kom dan maar even op consultatie. Dan kunnen we alles eens discreet bespreken, zonder enige verplichting.’ Als plastisch chirurg fungeer je ten slotte ook een beetje als psycholoog. Dokter en patiënt moeten elkaar begrijpen. Als patiënt heb je de luxe om je plastisch chirurg zelf te kiezen. Als je een appendix dringend moet laten opereren, dan heb je vaak geen keuze in de chirurg die je behandelt. Dat is het grote verschil.’

Het is alom bekend dat u gevraagd werd om de plaats in te nemen van dokter De Frenne in het ziekenhuis van Waregem. Was dat een beslissend moment in uw carrière?

‘Er waren er meerdere. In mijn familie ben ik de vijfde generatie geneesheer. Het portret van mijn betovergrootvader, geschilderd in 1869, hangt in mijn thuispraktijk. Ik was dus ergens genetisch voorbestemd om in die richting te gaan. Tijdens de tweede dag van mijn stagejaar als student geneeskunde, was ik getuige van een operatie bij een vrouw, die net op tijd werd gered door de chirurg die er in allerijl was bijgeroepen. Toen wist ik het zeker: ik wou chirurg worden. Dat ik daar mijn hobby’s en sociaal leven voor moest opofferen, had ik er voor over. Toen ik nadien in een brandwonden-centrum stage liep, zag ik een microchirurgische borstreconstructie bij een vrouw die een borstamputatie had ondergaan. Fantastisch vond ik dat: ik wou absoluut plastisch chirurg worden. Als afgestudeerd plastisch chirurg was ik eerst een drietal jaar werkzaam te Brussel. Op een bepaald moment kreeg ik de kans om te solliciteren als opvolger van Dokter De Frenne, een alom gerespecteerd plastisch chirurg. Die job viel niet langer te combineren met mijn functie als stafid aan de Universiteit ULB in Brussel. Dus koos ik voor een fulltime carrière in Waregem. Ik heb er nog geen spijt van gehad.’

Intussen combineert u dat werk wel met een thuispraktijk. Vanwaar die keuze?

‘In de kliniek krijg ik te maken met allerlei plastische ingrepen, zowel reconstructieve als esthetische. Ik heb gemerkt dat mensen met een schoonheidsoperatie zich soms gegeneerd voelen met hun ‘minder dringende’ operatie, in vergelijking met mensen die een reconstructieve ingreep moeten ondergaan. In mijn thuispraktijk kan ik die mensen in alle rust ontvangen, weg van de ziekenhuissfeer. Tijdens die consultaties kan ik ook iets meer tijd nemen om te luisteren en het probleem ten gronde te analyseren.’

Zijn er pieken of dipjes in het werkjaar voor een plastisch chirurg?

‘Ik werk nu al acht jaar in Waregem en nog nooit heb ik een constante gevonden in de workflow. Eén factor die voor een piek in de consultaties zorgt, is vreemd genoeg het weer. Bij de eerste zonnestralen komen de doe-het-zelvers buiten en

worden de barbecues aangemaakt: brandwonden en handtrauma's verzekerd. Extreem slecht weer zorgt er dan weer voor dat mensen soms hun huis niet uitkomen, ook al willen ze een ingreep.'

Komen hier ook wel eens mannen over de vloer?

'Mannen blijven voorlopig nog een minderheid, alhoewel dit snel evolueert. Het uiterlijk willen veranderen is iets typisch vrouwelijk, denk ik. Vandaar dat ze er minder moeite mee hebben om wat botox te spuiten of hun gezicht te laten liften. Een vrouw is zelfs bereid om de littekens van een ingreep tijdelijk wat bij te maquilleren, bij een man ligt dat veel moeilijker. De meeste mannen komen hier met hun vrouw. De beste zijn diegene die tegen hun echtgenote zeggen: 'Schat, ik zie je even graag met grote of kleine neus. Maar als het je keuze is voor een kleine neus, dan mag je je voor mijn part laten opereren.'

Tot slot: Botox en fillers worden wel eens verward. Wat is precies het verschil?

'Botox is een spierverslammend medicijn, dat na zes maanden uitgewerkt en verdwenen is. Rimpels veroorzaakt door kleine ge-laatsspiertjes in het voorhoofd, tussen de wenkbrauwen of aan de ogen verdwijnen. Een filler is een product waarmee je een rimpel opspuit. De meeste fillers blijven ook zes maanden actief en laten geen sporen na in het lichaam. Ik werk niet met de nieuwste, experimentele producten, maar met medicijnen die hun doel al hebben bewezen. Mijn maatstaf is altijd: zou ik dit bij mijn vrouw, mijn moeder of mijn kind gebruiken?'

Dr. Carlo Van Holder

- Opleiding: plastische chirurgie universiteit Leuven (KUL), Brussel (ULB), Parijs (Institut de la Main)
- 1999: staflid universitair ziekenhuis Erasmus Brussel
- 2002: eerste geslaagde handtransplantatie in Benelux + organisatie Internationaal Congres over Handtransplantatie in samenwerking met Prof. Frédéric Schuind
- 2003: overname praktijk Dr. Hervé De Frenne in Waregem
- Auteur en mede-auteur van talrijke wetenschappelijke artikels
- Behaalde meerdere diploma's en erkenningen in plastische chirurgie en handchirurgie

Nuttige en betrouwbare informatie

www.bspras.org

(Belgische Vereniging van Plastische Chirurgie)

www.isaps.org

(Internationale Vereniging van Esthetische Chirurgie)

www.plasticsurgery.org

(Amerikaanse Vereniging van Plastische Chirurgie)